

קולות ההיסטוריה

אנתולוגיה ישראלית

מתוך "מסעות בנימין האחרון מטודילה"

מאת יהודה עמיחי

ריח זוג אופנים חדשים שקבלתי
מתנה בילדותי עוד באפי, הדם טרם
יבש וכבר אני מבקש שלוח, אלהים אחרים.
אלהי סדר, כמו בליל הסדר: ארבע
הקשיות ותשובתן המוכנה, שֶׁכָּר וְעָשָׂה עֲשֵׂר
המכות, ארבע האמהות, ביצה, זרוע, מרור,
הפל מסדר, חד גדא, המרק הידוע, כפתות
המצה הבטוחות, השעה ירחי לידה, ארבעים
מכות על היס. והלב הרועד קצת
כמו הדלת לאליהו הנביא,
לא פתוח ולא סגור. יהיה בחצי הלילה. עכשו
השכיבו את הילדים לישון. בשנתם
הם שומעים עדין את קולות הלעיסה
הטוחנת: העולם אוכל אכילה גדולה.
קול הבליעה הוא קול ההסטוריה,
שהוק ונהוק וגריסת עצמות הם קולות ההסטוריה,
תנועות מעים תן תנועותיה. העכול. בעכול
הכל מתחילים להיות דומים זה לזה:
אח ואחות, אדם וכלבו, אדם טוב ואדם רע,
פרח וענן, רועה וכבש, כלם כלם, מושל ומשול,
יורדים לדמיון, גם חיי הנסיוניים יורדים.
הכל יורד לדמיון הנורא. הכל פרי מעים.

עמי בריטניה וגרמניה. בבריטניה קיים אי-
גוד סופרים (WAG) הממקד פעילותו ב-
הטבת התנאים הסוציאליים של הסופרים.
תוך מאבק עיקש על תשלום תמלוגים
לשימוש בספרים בספריות. ועל שיפור
תנאי החיים בבתי ההוצאה. במערבי-גר-

מיסדרונות בית-טשרניחובסקי. איש לא
יידע כמה אלפי לירות הוצאו מדי חודש
כמשכורת עבור מרדכי אות-יקר
(אותיקר). מזכיר אגודת הסופרים; כמה
אלפי לירות עברו לידיו של בנציון
תרומר, כנשיא אירגון העל של סופרי-

שדוהן הנשיאות בוועידת הסופרים* (1977)
איש אינו יודע כמה מיליונים גולגול

מניה מצויים באיגוד הסופרים מתרגמים,
עורכים ומבקרים, המסונפים לתאגיד עוב-
די ענף הדפוס והנייר. האיגוד הגרמני
נחל הצלחה, לאחר מאבק עיקש, ב-
נושא תמלוגים על השאלת ספרים, והוא
מקיים קרן-גילמאות לחבריו.

ישראל; כמה משתכר בנימין מיכלי
כעורך מאזניים, ביטאון הסופרים. שאיש
אינו קורא בו. ומהי משכורתו של ישראל
כהן, נשיא הסופרים העבריים. והמדובר
גם בעוד כמה משכורות שמנות, שניתן
להיה לקדם בעזרתן את הסיפורת הישרא-
לית.

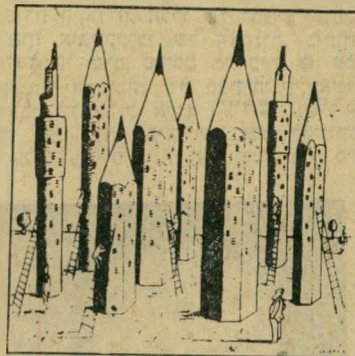
אחרון ידלן (עומד) לוחץ ידו של
יצחק רבין. עומדים (מאחור) ירוחם משל
והסופר ש. שלום.

מנפרד וינקלר, איתמר יעזניקסמן,
בנימין מיכלי, יצחק עקביהו. בני-
ציון תרומר, חיים תורן. מזה שנות
דור לא טרח איש לקרוא ביצירותיהם,
ואפילו מישרד החינוך אינו מוכן להסתכן

(המשך מעמוד 80)
בטענה כי חרפה וכלימה היא ליהודי
העולם, שגיבורם הלאומי יעסוק בעבודה
כזו. הוא הפך שותף בבית-דפוס שפשט
את הרגל, ובדומה ליהודים רבים בני

היצבורה
בני ילדים זכאי בדינו!
היום הארוך במשפט בילום.

ולשבץ את "יצירותיהם" בתוכניות הלימוד
דים שלו.
שעת-יצון היתה לאגודה זו לפני כמה
שנים, כאשר הובאה בפניה הצעה לקבל
לשורותיה יוצרים ערביים. אלא שהצעה
זו נפלה על הסף, מתוך מניעים כלכליים
ולא אידיאולוגיים. הלטיפונדיה ההיסטור-
רית, שחבריה בולטים בהיותם אפיגוני-
ביאליק, חששה שמה יישמט רסן השילטון
מידיה, ויעבור לידיהם של סופרי אמת.
שאינ להם חלק ונחלה בעשור האחרון בהנ-
הלות אגודת הסופרים.
מס-ערך-מוסף לסיפורת-העב-
רית. עסקני הסיפורת העברית היו עסיר
קים במשך השנתיים שחלפו מאז ועידתם
האחרונה בכיבודים הדדיים, אותם העניקו
חברי ועד האגודה איש לרעהו, החל בכי-

בודי נסיעות לחוצלארץ וכלה בהענקת
פרסים לאלה שלא זכו בנסיעות לחוצלארץ.
העסקונה הנ"ל לא טרחה אפילו להשמיע
מחאה אחת ויחידה בפני הממשלה. על
סופרי ישראל נאלצים לשלם תוספת של
12 אחוז מס-ערך-מוסף בנוסף ל-35 אחוז
מס-הכנסה. הסיבה לכך אחת ויחידה: הם
פשוט אינם זוכים לקבל שכר-סופרים כל-
שהו. כך שתהליך המיסוי הנ"ל אינו מוכר
להם. וכך הם מייצגים את סופרי ישראל
בשתיקתם.

לפני כמה שנים הוצע להביא בפני הר-
כנסת חוק של תמלוגים לסופרים ולמש-
רים. על פי הביקוש לספריהם בספריות
הציבוריות. האם נראה מישור השואל ב-
ספריה ציבורית ספר פרי עטם של אית-
מר יעזניקסמן, בנימין מיכלי, בני-
ציון תרומר או חיים תורן. לא ולא!
לכן, גם בנושא זה מילאו עסקני אגודת
הסופרים פיהם באלם.

הנושאים שבהם לא מילאו עסקני הסיפ-
רות את פיהם באלם היו נושאי חברה
ופוליטיקה. בנימין מיכלי השמיץ את
א.ב. יהושע ואת עמוס עוז (שניהם
סופרים מוכרים לכל, המשלמים מע"מ,
שספריהם מצויים בתנועה מתמדת בספ-
ריות) על שהעזו לתמוך בבחירות ברשימת
שלי. חיים תורן, שאיש אינו יודע
מניין הגיע ולאן תוליו עסקנותו, המשיך
לייצג במשך השנתיים האחרונות את
פינחס שדה, עמוס קינן, יהודה
עמיחי, דויד אבידן ואחרים בוועידות
בינלאומיות של הפא"ן קלאב (אירגון הר-
סופרים הבינלאומי).

בוועידת אגודת הסופרים העומדת להי-
פתח בימים אלה, לא יוצג, כמינהג הוועי-
דות האחרונות, תקציב אגודת הסופרים,
ואיש לא יידע כמה מיליונים "גולגול" בין

ד"ר מאיר קוטיק
"רצח פולחני לחג הפסח"

דורו, הפך לסוכן-ביטוח. ביולי 1934 ניפ-
טר מנדל בייליס בניו-יורק. סיפורו ממ-
שך להיות תמצית הסבל של היהדות
לדורותיה.

צאן ברזל

ועידת הפוחלצים

בחול-המועד פסח, אחת לשנתיים, מת-
עורר לחיים זמניים מיבנה מכוסה קורי
עכביש, שקירותיו משיקים לקירות בית
סוקולוב בתל-אביב. במשך יממה שלמה
אחת נשמעים בתוכו צלילי הסיפורת העב-
רית. במיבנה זה, בית-הסופר "ש שאול
טשרניחובסקי, עומדת להתכנס גם בחול-
המועד הקרב ובא ועידת עסקני הסיפורת
העברית, תחת מסווה של ועידת אגודת
הסופרים.

בתוקף עבודתו סקר כותב שורות אלה
לפני שנתיים את ועידת עסקני הסיפורת.
ביחד עם צלם המערכת. השניים חשו
עצמם מוקפים בדמויות דחוסות קש וגבבה,
שהילכו בטרקליני הבניין והעניקו כיבודים
שונים ומשונים איש לרעהו. ואפילו ראש-
הממשלה ושר-החינוך הקודם. הא-
דונים רבין ורדליון, נשאו נאומיהם בוועי-
דה על-מנת לצוד קולות.
כאשר פוחלצית-הרבות עורכים ועידה,
הרי שהכותרת העסקנית פעילה למדי. היא
שוקעת בתככים ומיניוים לוועדות שונות,
העוסקות כביכול בביקורת, באתיקה, בחי-
לוקת כספים, בקרנות חשאיות ובכל שאר
מרכיבי הוועידה. בין הנוכחים ניתן למצוא
דמויות רבות-ההילה של הסיפורת הישרא-
לית בתזמננו, כמו: יחיאל חזקן,